

مصاحبه با امدادگر و مربی ورزشی جمعیت هلال احمر شهرستان یزد، مهدیه مرشدیان

امدادگری یعنی علاقه بی پایان

شرایط بهتر برای دیگران تلاش می کنند تا در خواست های سنجیده و معقولی را مطرح کنند. دوست دارم مسئولان هم سنجیده و منطقی به این درخواست ها رسیدگی کنند و سریع به این دلیل که بودجه ندارند با این مسائل برخورد نکنند.

بهترین خاطره تان از هلال احمر را بیان کنید؟ شرکت در مسابقات اسکان اضطراری یکی از خاطرات خوب من از این نهاد بوده است؛ ولی به طور کلی همه لحظاتی که در هلال احمر حاضر بوده ام پر از خاطرات زیبا و دلنشین برای من بوده است و من همه دقیق حضور را پر از حس خوب می دانم و تمام برنامه ها شیرین و جالب بودند؛ حالا هر چه فکر می کنم خاطره تلخی از هلال احمر برای من وجود ندارد. همچنین از اوایل حضور در هلال احمر و انجام کارها ورزشی در آن زمان خاطرات خوبی دارم.

دیگران را نیز با تلاش و همکاری بیشتر در این حیطه ببینم.

کمی در مورد فعالیت هایی که در هلال احمر داشتید برای ما بگویید؟ با شرکت در مسابقات رفاقت مهر به عنوان داور آمادگی جسمانی امدادگران حاضر شدم؛ در برنامه های غبارروبی مساجد و در مراسم و فعالیت های دیگری که در حال حاضر حضور ذهن ندارم، شرکت کردم.

انتظار شما از مسئولان هلال احمر چیست؟ دوست دارم مسئولان به درخواست های امدادگران بیشتر توجه کنند. امدادگران افراد از خود گذشته ای هستند که نه برای رفاه یا برآوردن نیازهای شخصی خود بلکه به دلیل در نظر گرفتن

هر مسأله دیگری از طریق هلال احمر امکان پذیر است؛ ضمن این که فضای حاکم بر هلال احمر فضایی همراه با همکاری و صمیمیت و پر از همدلی است.

تعیین امدادگری از نظر شما؟ امدادگری را دوست دارم؛ امدادگر کسی است که بدون هیچ چشمداشتی یا توقعی بتواند به افراد دیگر کمک کند و من کمک کردن به دیگران را بسیار دوست دارم.

فعالیت های خواهران در عرصه امداد و نجات را چگونه ارزیابی می کنید؟ همبستگی و همدلی در این زمینه خوب است؛ ولی به نظر من هنوز جا دارد که بیشتر شود و نیاز است که در این زمینه بیشتر کار شود. من به عنوان یک عضو امدادگر در هلال احمر دوست دارم در آن بیشتر حضور فعال داشته باشم و دیگران را نیز با تلاش و همکاری بیشتر در این حیطه ببینم.

کمی در مورد فعالیت هایی که در هلال احمر داشتید برای ما بگویید؟ با شرکت در مسابقات رفاقت مهر به عنوان داور آمادگی جسمانی امدادگران حاضر شدم؛ در برنامه های غبارروبی مساجد و در مراسم و فعالیت های دیگری که در حال حاضر حضور ذهن ندارم، شرکت کردم.

انتظار شما از مسئولان هلال احمر چیست؟ دوست دارم مسئولان به درخواست های امدادگران بیشتر توجه کنند. امدادگران افراد از خود گذشته ای هستند که نه برای رفاه یا برآوردن نیازهای شخصی خود بلکه به دلیل در نظر گرفتن

محمد مهدی اقبالی | مهدیه مرشدیان یزدی فرزند آخر و هشتم خانواده است، ۳۱ سال دارد و سه سال است که همکاری خود را با هلال احمر جمعیت هلال احمر آغاز کرده است. ورزشکار داوطلب عنوانی است که به این بانوی امدادگر داده شده است. در ادامه گفت و گوی «شهریاد» را با این امدادگر جوان می خوانیم.

نحوه ورودتان به جمعیت هلال احمر چگونه بوده است؟ من از طریق یکی از دوستانم با هلال احمر آشنا شدم. ایشان مرا به هلال احمر بردند، با این نهاد آشنا و به سازمان معرفی کردند. در ابتدا با مسئولیت کلاس های ورزشی کار خود را با هلال احمر شروع کردم و بعد وارد حیطه ورزشی شدم و همچنین در قسمت امدادگری نیز شروع به فعالیت کردم؛ در حال حاضر دبیر کانون ورزشی و امدادگر هستم.

خانواده چگونه با حضورتان در هلال احمر کنار می آیند؟ آنها از این همکاری کاملاً راضی هستند و از این نظر هیچ مشکلی ندارم؛ حتی می توانم بگویم از حضور من بسیار استقبال کردند و هیچ گونه مشکلی در این زمینه نداشتند.

هلال احمر از دیدگاه شما چیست؟ هلال احمر سازمانی است که در هایش برای پیشرفت گشوده است و فرصت های زیادی برای تجربه وجود دارد؛ تجربه موقعیت هایی که امکان آن در شرایط عادی وجود ندارد یا خیلی کم اتفاق می افتد که شرایط برای چنین تجربه هایی آماده شود. حضور در حیطه امداد، نجات، کوهستان یا

باشد و یادآوری شود.

از نظر شما یک امدادگر چه مشخصاتی دارد؟ باید با علاقه وارد شود و نباید هیچ نوع توقعی یا چشمداشتی به نتیجه کار خود داشته باشد یک امدادگر باید با نیت خیر وارد شود و دنبال هیچ امتیازی از حضور خود در هلال احمر نباشد.

از یک امدادگر چگونه می شود تقدیر کرد؟ در برنامه های هلال احمر یک تقدیر کوچک در حد نام بردن کافی است؛ افراد حاضر در این سازمان انگیزه مادی ندارند اما یک تشکر در حد نام بردن می تواند خستگی زحمات را از تن این افراد بیرون کند.

خانواده شما تا چه حدی با جمعیت پیوند خورده اند؟ با حضور من خواهرزاده ها و برادرزاده های من نیز وارد شده اند و حتی آنها از ما دعوت کرده اند که به مدارس آنها برویم و فعالیت های هلال احمر را برای دانش آموزان مدارس آنها توضیح دهیم. یک آرزو؟

دوست دارم بیشتر در فعالیت ها سازمان حضور داشته و همیشه پیشگام در فعالیت های سازمان باشم و همیشه از گروه اولین ها در خدمت رسانی باشم.

در پایان اگر نکته ای باقی است، بفرمایید؟ من هلال احمر را عاشقانه دوست دارم و از مسئولان و اعضای آن تشکر می کنم و آرزوی سلامتی برای آنها دارم و این که هلال احمر به من آموخت با عشق و جان به مردم خدمت کنم و منتظر نباشم تا آنها از من کمک بخواهند بلکه در خدمت باید همیشه پیشقدم بود.

چه دوره هایی را برای آموزش بیشتر پیشنهاد می کنید؟

من به شخصه دوست دارم دوره های آوار در کوهستان و سیلاب را هم بگذرانم و اگر این دوره ها اضافه شوند، کار هلال احمر نیز تکمیل تر خواهد شد؛ البته ممکن است این کلاس ها را هم برگزار کرده باشند اما من خبردار نشده باشم. در ضمن انتظار دارم کلاس های بازآموزی به صورت فعال تر و بیشتر برگزار شود؛ چرا که افراد حاضر در هلال احمر نیاز دارند مدام اطلاعاتشان به روز

نهاد دور باشم و همکاری ام را با این نهاد قطع کنم و مشکلات را به دست خدا سپردم و برای حل آن صبر پیشه کردم و دیده ام که با صبر من این مشکلات نیز با مرور زمان حل شده اند.

وضعیت امداد در استان چگونه می بینید؟ به نظر من این نهاد بسیار فعال و خوب عمل می کند و هر جا موقعیتی بوده که به کمک افراد هلال احمر نیاز بوده است با جان و دل کار کرده اند و حضور همیشگی آنها در صحنه های سخت کاملاً مشهود بوده است.

ورود تیم های واکنش سریع در مراسم افتتاحیه در مرکز جمعیت هلال احمر زنجان

نجات گرانی که به هیچ حادثه ای نه نمی گویند

گزارش تصویری «شهریاد» از چهاردهمین دوره توان افزایی تیم های واکنش سریع در زنجان

«فیروهای واکنش سریع» در هلال افزایش پیدا می کند. «واکنش سریع ها» در هر نقطه ای که حادثه ای رخ دهد، بلافاصله در کمترین زمان در مناطق آسیب دیده حاضر می شوند. این حضور می تواند اثر بخشی روانی قابل توجهی برای فرد آسیب دیده داشته باشد. به این صورت می توان با ارزیابی تخصصی و دقیق به ارائه خدمات به آسیب دیدگان پرداخت. قرار است تا پایان سال ۳ هزار و ۵۰۰ نیروی واکنش سریع در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر مستقر شوند. در ادامه گزارش تصویری از چهاردهمین دوره توان افزایی تیم های واکنش سریع در زنجان منتشر شده است.

شهریاد | این یک مانور نظامی نیست، همه صف به صف و با لباس یک دست و بروز ترین تجهیزات ایستاده اند. نظم، نظم، نظم یادگانی است و اراده یک اراده جهادی. این نمایشی از اقتدار ملی است. همه مثل سربازهای یک ارتش آماده به خدمت هستند، چه خدمتی؟ خدمت امدادی. داستان، داستان تیم های واکنش سریع است؛ تیم هایی که دوسالی می شود از احوالی آنها می گذرد. این تیم ها با هدف امداد در زمان طلایی شکل گرفتند. یک تیم که به هیچ حادثه ای «نه» نمی گوید. ۵ نفر که هر کدام متخصص یک حرفه امدادی هستند، یک تیم را تشکیل می دهد تا در برابر هر حادثه ای چه آوار باشد، چه کوهستان، چه

سیلاب ایستند. تشکیل تیم های واکنش سریع یکی از اقداماتی است که در سال های اخیر توسط جمعیت هلال احمر صورت گرفته، راه اندازی نیروی واکنش سریع برای پاسخگویی بهتر و بحران و کاهش مدت زمان رسیدگی به حادثه بوده است. این نیروها (واکنش سریع) افرادی بسیار زنده و شاخص هستند. آنها تمام آموزش های لازم را برای پاسخ به سوانح دریافت کرده اند و در تمامی مراکز استان ها به طور ۲۴ ساعته مستقر شده اند. به این صورت می توان گفت: زمان طلایی رسیدن به صحنه حادثه تا مقدار بسیار زیادی کاهش پیدا می کند. حالا روز به روز ضرورت توجه به

حضور امدادگر این در جاده ها و تجربه زندگی در شرایط سخت

حضور امدادگر این در جاده ها و تجربه زندگی در شرایط سخت

مانور خودروهای امدادی

اعضای تیم های واکنش سریع در حال راه اندازی چادر های اسکان اضطراری

مانور خودروهای امدادی

برپایی چادر های اسکان اضطراری